

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi maatilalain ja eräiden muiden maatilataloutta koskevien lakien muuttamisesta.

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.

Esityksen tarkoituksena on pienimuotoisen turvetuotannon edistämiseksi laajentaa maatilalain (188/77) mukaisia tukitoimenpiteitä siten, että sanotun lain nojalla voitaisiin myöntää erityistä turvetuotantolainaa turvetuotantoon käytettävän maan raivaamista, ojittamista ja muuta kuntoonpanoa varten sekä irtaimistolainaa turvetuotannossa tarvittavien koneiden

ja laitteiden hankkimista varten. Lisäksi esitys sisältää ehdotukset pellon käytön rajoittamisesta annetun lain (216/69) ja maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain (446/77) muuttamiseksi siten, että viljelijä voisi tekmänsä pellonvaraus- tai tuotannonmuutosopimuksen estämättä käyttää tilansa peltoa turvetuotantoon.

YLEISPERUSTELUT.

1. Turvetuotannon laajentamistarpeet sekä pienimuotoisen turvetuotannon kehittämismahdollisuudet.

Valtioneuvoston vuonna 1979 hyväksymän energiapoliittisen ohjelman mukaan pyritään turpeen käyttöä energialähteenä lisäämään 1980-luvun kuluessa nykyisestä noin 10 miljoonasta m³:stä 25—30 miljoonaan m³:iin vuodessa eli noin 2,5—3,0 miljoonaa öljytonnia vastaavaan määrään. Polttoturpeen tuotannosta vastaa tällä hetkellä lähinnä kolme suurtuottajaa, joista ennakoarvion mukaan Valtion polttoainekeskus tuottaa tänä vuonna 8,5—9,0 sekä Turveruukki Oy 0,9 ja Kymi Kymmene Oy 0,2 miljoonaa m³. Niiden tuottama turve on pääasiassa jyrshinturvetta ja niiden tuotantokenttien yhteenlaskettu pinta-ala on noin 25 000 ha. Tuotantoalueiden varaukset on tehty noin 20 miljoonan m³:n vuosituotantoa varten.

Maatilojen ja muun pienimuotoisen turvetuotannon harjoittajien lukumäärä on vielä melko pieni, noin 150—200. Näiden tuotanto käsittää lähes yksinomaan palaturvetta. Kotimaisten, maataloustraktoriin liitettävien tuotantokoneiden kohdalla 1970-luvulla tapahtunut kehitys on tehnyt mahdolliseksi huomattavan tuotavuuden kasvun sekä turpeen noston että keruun eri vaiheissa. Erityisesti palaturpeen tuotanto näyttää tapahtuneen kehityksen johdosta sopivan pientuottajille, vaikkakin myös jyrshinturpeen tuottaminen kokoojavaunumenetelmillä on pientuotantona mahdollista. Palaturvetuotantoa näyttää olevan mahdollista huomattavasti lisätä nykyisestä huomioon ottaen palaturpeen varsin laajat käyttömahdollisuudet, tuotannon suhteellisen pienet pääomakustannukset, mahdollisuudet kuivattaa turvemassa pelkästään auringon ja tuulen avulla sekä sen, että palaturpeen kuljetus esimerkiksi autokuljetuksina on suhteellisen edullisesti järjestettävissä.

Maatilojen ja muun pienimuotoisen turvetuotannon lisääntymisen eräänä etuna olisi uusien turvealueiden saaminen tuotantoon. Kyseisen turvetuotannon harjoittajat voivat myös ottaa käyttöön sellaisia alueita, joita suurtuotanto ei voi taloudellisesti hyödyntää. Lisäksi pientuotannon lisääntyminen merkitsisi tuottajaverkon tihentämisen myötä kuljetuskustannusten pienemistä. Polttoturve voitaisiin pienimuotoisen turvetuotannon yleistyessä saada yhä useammin omalta paikkakunnalta.

2. Turvetuotannon nykyinen valtiontuki.

Valtion tuki kotimaisten polttoaineiden, myös turpeen, käytön edistämiseksi on kohdistunut toistaiseksi lähinnä polttolaitosten rakentamiseen sekä laajamittaisen turvetuotannon edistämiseen. Kulutuksen edistäminen on samalla kuitenkin luonut edellytyksiä myös pienimuotoiselle turvetuotannolle.

Turpeen tuotantoa on tuettu kauppa- ja teollisuusministeriön, työvoimaministeriön ja Kehitysalue-rahasto Oy:n kautta. Työvoimaministeriön kautta on rahoitettu lähinnä Valtion polttoainokeskuksen turvesoiden kunnostustöitä, joita on osaksi rahoitettu myös kauppa- ja teollisuusministeriön kautta tavallisena budjettirahoituksena. Vuonna 1979 myönnettiin Valtion polttoainokeskukselle soiden tuotantokuntoon saattamiseen varoja yhteensä noin 101 miljoonaa markkaa, mistä noin 73 miljoonaa markkaa työvoimaministeriön toimesta. Vuonna 1980 vastaavat luvut ovat toistaiseksi noin 98 miljoonaa markkaa ja 70 miljoonaa markkaa. Lisäksi Kehitysalue-rahasto Oy on toiminta-alueellaan rahoittanut lähinnä suurimittaista turvetuotantoa, vuodesta 1980 alkaen kuitenkin tuotantoalueiden kunnostamiseen ja konehankintoihin myönnettyin lainoin myös pienyrityksiä. Tällaisia lainoja se on kuluvana vuonna myöntänyt noin 1,5 miljoonan markan edestä.

3. Pienimuotoisen turvetuotannon vaatimat tilakohtaiset investoinnit.

Pienimuotoisenkin turvetuotannon käynnistämässä ovat keskeisinä toimenpiteinä asianomaisen turvetuotantoalueen kunnostaminen, kuten ojittaminen ja raivaus, sekä tuotannossa tarpeellisten koneiden ja laitteiden hankinta.

Pientuotantoalueen kunnostamiskustannukset vaihtelevat olosuhteista riippuen noin 1 000 markasta yli 15 000 markkaankin hehtaaria kohden. Yrittäjän kannalta kunnostamisinvestoinnit tekee rahoituksellisesti monesti raskaaksi se, että ne on suoritettava 1—4 vuotta ennen tuotannon aloittamista.

Pienimuotoista palaturvetuotantoa harjoittavan maatalousyrittäjän turvetuotantokonehankinnat ilman vetotraktoreita vaihtelevat suuruudeltaan tuotannon laajuudesta riippuen tällä hetkellä noin 50 000 markasta noin 200 000 markkaan. Koneinvestoinnit on kuolettava melko lyhyessä ajassa, koska koneen taloudellinen käyttöikä nopeasti kehittyvällä turvealalla saattaa muodostua lyhyeksi. Realistiseksi kuolettusajan enemmäiskestoksi voitaneen katsoa 4—5 vuotta.

Turvealueen hyödyntämisaika vaihtelee yleensä 10:stä 30 vuoteen tuotannon aloittamisesta. Hyödyntämisen jälkeen alueet soveltuvat yleensä joko peltoviljelykseen tai metsän kasvatukseen.

4. Toimenpide-ehdotukset pienimuotoisen turvetuotannon investointien tukemiseksi.

Hallituksen mielestä tulisi tähän asti lähes kokonaan tukitoimenpiteiden ulkopuolelle jääneen tiloilla tapahtuvan pienimuotoisen turvetuotannon edistämiseksi luoda edellytykset koko maata koskevalle investointien rahoitustuelle. Koska kyseinen "isännänlinjan" -turvetuotanto on paljolti maataloustuotantoon rinnastettavissa ja voidaan luonteeltaan pienimittakaavaisena nähdä ehkä tulevaisuudessa yhdeksi erikoismaatalouden muodoksi, hallitus on katsonut perustelluksi ehdottaa kyseisen tuen sisällyttämistä maatilalain (188/77) piiriin. Eriksen on tarkeisuus selvittää laajempien, yhteisömuotoisina harjoitettavien turvetuotantoyritysten vastaavien investointien tukijärjestelmän tarpeellisuus.

Maatilalakiin ehdotetaan sisällytettäväksi uutena tukimuotona turvetuotantolaina, jota annettaisiin turvetuotantoon käytettävän maan raivaamista, ojittamista ja muuta kuntoonpanoa varten. Kyseisen lainan takaisinmaksuajan tulisi olla enintään 10 vuotta ja vuotuisen koron koko maassa kuusi prosenttia. Lisäksi ehdotetaan irtaimistolainaa voitavaksi myöntää myös turvetuotannossa tarvittavien koneiden ja lait-

teiden hankintaan. Tämä lainan enimmäistakaisinmaksuajan tulisi, kuten maatalousirtaimistonkin kohdalla, olla viisi vuotta. Koron tulisi kuitenkin olla sama kuin edellä mainitulla turvetuotantolainalla eli koko maassa kuusi prosenttia. Jotta mainittuja lainoja voitaisiin antaa silloinkin, kun turvetuotantoa harjoitetaan maatilalla yksinomaisena tuotantomuotona taikka kun kysymys on tilasta, jolla ei ole peltoa ja jota ei siten voitaisi pitää varsinaisena maatilana, ehdotetaan kyseisiä lainoja voitavaksi myöntää muillekin yksityisille henkilöille kuin viljelijöille. Kuten muidenkin maatilain mukaisten etujen kohdalla on asetuksella säädetty, tultaisiin kyseistenkin lainojen saamiseen vaatimaan, että henkilö asuu omistamallaan tilalla tai, poikkeuksellisesti, sen välittömässä läheisyydessä.

5. Pellonvaraus- ja tuotannonmuutosjärjestelmien tarkistamistarpeet turvetuotantoa silmällä pitäen.

Pellon käytön rajoittamisesta annetun lain (216/69) mukainen pellonvaraussopimus sekä maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain (446/77) mukainen tuotannonmuutossopimus rajoittavat tarkoin sopimuksen alaisena olevan pellon ansiokäyttöä. Mainittujen lakien nykyiset säännökset eivät salli sopimuksen alaisen pellon käyttämistä turvetuotantoon. Koska mainittujen sopimusten piirissä on turvetuotantoon

soveltuvia suopeltoja, ehdotetaan mainittuja lakeja muutettavaksi niin, että viljelijä voisi pellonvaraus- tai tuotannonmuutossopimuksen estämättä käyttää sopimuksen alaista peltoa turvetuotantoon.

6. Esityksen valtionaloudelliset vaikutukset.

Ehdotetuista turvetuotanto- ja irtaimistolainoista on lähinnä vain ensinmainittuja tarkoitus myöntää maatilatalouden kehittämisrahaston varoista. Turvetuotantolainoja varten on tarkoitus rahaston ensi vuoden käyttösuunnitelmassa osoittaa noin 1,5 miljoonaa markkaa. Korkotukilainoina arvioidaan turvetuotantolainoja tulevan myönnettäväksi niin ikään noin 1,5 miljoonaa markkaa. Sanotut tavoitteet merkitsivät yhteensä noin 1 000 hehtaarin kunnostamista pienimuotoiseen turvetuotantoon vuonna 1981. Ehdotettuja irtaimistolainoja turvetuotantokoneisiin ja -laitteisiin arvioidaan korkotukilainoina tulevan myönnettäväksi vuonna 1981 noin 1 miljoonan markan edestä. Korkotukilainat myönnettäisiin vuoden 1981 valtion tulo- ja menoarvion käsittelyn yhteydessä päätettävän maatalouden korkotukilainojen enimmäismäärän puitteissa, joksi enimmäismääräksi on tulo- ja menoarvioesityksessä ehdotettu 370 miljoonaa markkaa. Ehdotetuista uusista lainoista aiheutuvan korkotuen tarve olisi vuonna 1981 myönnettävien lainojen osalta noin 125 000 markkaa vuodessa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.

1. Laki maatilain muuttamisesta

52 §:n 1 momentin 8—10 kohta. Kyseisen momentin 8 kohdassa ehdotetaan irtaimistolainoituksen uusina kohteina mainittavaksi turvetuotannossa tarvittavat koneet ja laitteet. Lisäksi ehdotetaan momentin loppuun lisättäväksi uusi 10 kohta, joka sallisi lainojen myöntämisen turvetuotannossa käytettävän maan raivaamista, ojittamista ja muuta kuntoonpanoa varten. Momentin 9 kohdan muutos on pelkästään tekninen ja johtuu sanotun uuden 10 kohdan lisäämisestä momenttiin.

52 §:n 2 momentti. Yleisperustelujen kohdassa 4 selostetun mukaisesti tulisi ko. momentin 1 virkkeessä lueltuihin lainoihin, joita voidaan myöntää muillekin yksityisille henkilöille kuin viljelijöille, lisättäväksi turvetuotantolainain sekä turvetuotantokoneiden ja -laitteiden hankkimista varten annettava irtaimistolaina.

53 § :n 4 momentti. Turvetuotantolainain enimmäismääräksi ehdotetaan säädettäväksi 60 prosenttia hyväksytyyn kustannusarvion määrästä. Lainan prosentuaalinen enimmäismäärä olisi siten sama kuin perusparannus-, tie- ja irtaimis-

tolainalla. Maatilalain 75 §:n huomioon ottaen voitaisiin lain 67 §:ssä tarkoitettulla ensimmäisellä tukivyöhykkeellä kuitenkin noudattaa 10 prosenttiyksikköä suurempaa enimmäismäärää.

65 §:n 1 momentti. Kyseisen momentin muutos käsittää turvetuotantolainan enimmäistakaisinmaksuajan säätämisen 10 vuodeksi. Turvetuotantokoneiden ja -laitteiden hankkimiseksi myönnettävän irtaimistolainan takaisinmaksuaika olisi, kuten irtaimistolainoilla muutoinkin, enintään viisi vuotta.

68 §:n 2 momentti. Momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että turvetuotantolainan sekä turvetuotantokoneiden ja -laitteiden hankkimiseen annettavan irtaimistolainan vuotuinen korko olisi koko maassa kuusi prosenttia.

1.

Laki

maatilalain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 18 päivänä helmikuuta 1977 annetun maatilalain (188/77) 52 §:n 1 momentin 8 ja 9 kohta ja 2 momentti, 53 §:n 4 momentti, 65 §:n 1 momentti ja 68 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 52 §:n 2 momentti ja 68 §:n 2 momentti muutettuina 18 päivänä heinäkuuta 1980 annetulla lailla (553/80) sekä

lisätään lain 52 §:n 1 momenttiin uusi 10 kohta seuraavasti:

52 §.

Tämän lain mukaan voidaan myöntää lainaa:

8) maatalousirtaimiston sekä turvetuotannossa tarvittavien koneiden ja laitteiden hankkimista varten (irtaimistolaina);

9) sähkövirran saantiin oikeuttavien osuus- ja liittymismaksujen suorittamista sekä sähkövirran hankkimista ja jakelua varten tarvittavien laitteiden rakentamista varten (sähköistämislaina); sekä

10) turvetuotantoon käytettävän maan rai-vaamista, ojittamista ja muuta kuntoonpanoa varten (turvetuotantolaina).

Perusparannuslainoja voidaan myöntää muitakin tiloja kuin maatiloja varten sekä vesihuoltolainoja, sähköistämislainoja ja turvetuotantolainoja sekä irtaimistolainoja turvetuotannossa tarvittavien koneiden ja laitteiden hankkimista varten muillekin yksityisille henkilöil-

2. Lait pellon käytön rajoittamisesta annetun lain 3 §:n ja maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Yleisperustelujen kohdassa 5 selostetun mukaisesti ehdotetaan pellon käytön rajoittamisesta annetun lain 3 §:n 3 momenttiin lisättäväksi säännös siitä, että viljelijä saa käyttää pellonva-
raustilan peltoa turvetuotantoon. Vastaavasti ehdotetaan maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain 7 §:n 2 momenttiin lisättäväksi säännös mahdollisuudesta käyttää tuotannonmuutostilan peltoa turvetuotantoon.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

le kuin viljelijöille. Tällaiselle henkilölle voidaan myös myöntää tielainaa yhteishankkeena suoritettavaan tientekotyöhön osallistumiseksi silloin, kun hankkeessa osakkaana oleva viljelijä tai viljelijät, joiden osalta samaan hankkeeseen on myönnetty kyseistä lainaa tai 74 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua avustusta, edustavat vähintään puolta hankkeen tieyksiköistä. Vesihuoltolainoja voidaan myöntää myös yhtymille.

53 §.

Perusparannus-, tie- ja turvetuotantolainaa voidaan myöntää enintään 60 ja vesihuoltolainaa enintään 75 prosenttia hyväksytyyn kustannusarvion määrästä.

65 §.

Maanosto- ja sisärosuuslainan takaisinmaksuaika on enintään 25 vuotta, rakentamis- ja vesihuoltolainan enintään 20 vuotta, asuntokorkotukilainan enintään 15 vuotta, perusparannus-, tie-, sähköistämisen- ja turvetuotantolainan sekä yhteismetsän osakaskunnalle myönnetyn maanostolainan enintään 10 vuotta ja irtaimistolainan enintään viisi vuotta.

myönnetyn maanosto- ja sisärosuuslainan vuotuinen korko on kuitenkin koko maassa kolme prosenttia ja turvetuotannossa tarvittavien koneiden tai laitteiden hankkimista varten myönnetyn irtaimistolainan kuusi prosenttia. Asunto- ja lisälainan vuotuinen korko on koko maassa kolme prosenttia, asuntokorkotukilainan ja yhteismetsän osakaskunnalle myönnetyn maanostolainan viisi prosenttia ja turvetuotantolainan kuusi prosenttia.

68 §.

Rakennetun asuntotilan hankkimista varten

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1981.

2.

Laki**pellon käytön rajoittamisesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta.**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan pellon käytön rajoittamisesta 11 päivänä huhtikuuta 1969 annetun lain (216/69) 3 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 9 päivänä tammikuuta 1970 annetussa laissa (19/70), näin kuuluvaksi:

3 §.

Viljelijä saa käyttää maatilan peltoa turvetuotantoon. Riistanhoitoyhdistys tai rekisteröity metsästisyhdistys saa viljelijän suostumuksella käyttää maatilan peltoa riistan ruokintaan tarkoitettuna riistapeltona ja korjata sadon riis-

tan talvirehuksi. Pellon käyttämisestä riistapeltona ei viljelijällä ole oikeutta periä käyttäjältä korvausta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1981.

3.

Laki**maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta.**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maataloustuotannon ohjaamisesta 10 päivänä kesäkuuta 1977 annetun lain (446/77) 7 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (909/79), näin kuuluvaksi:

7 §.

Tuotannonmuutostilan omistaja saa käyttää tilan peltoa turvetuotantoon. Riistanhoitoyhdis-

tys tai rekisteröity metsästisyhdistys saa tuotannonmuutostilan omistajan suostumuksella käyttää tilan peltoa riistan ruokintaan tarkoitettuna riistapeltona ja korjata sadon riistan talvire-

huksi. Pellon käyttämisestä riistapeltona ei Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
viljelijällä ole oikeutta periä käyttäjältä kor- kuuta 1981.
vausta.

Helsingissä 10 päivänä lokakuuta 1980.

Tasavallan Presidentti
URHO KEKKONEN

Ministeri *Veikko Saarto*

1.

Liite

Laki**maatilain muuttamisesta.**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 18 päivänä helmikuuta 1977 annetun maatilain (188/77) 52 §:n 1 momentin 8 ja 9 kohta ja 2 momentti, 53 §:n 4 momentti, 65 §:n 1 momentti ja 68 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 52 §:n 2 momentti ja 68 §:n 2 momentti muutettuina 18 päivänä heinäkuuta 1980 annetulla lailla (553/80) sekä
lisätään lain 52 §:n 1 momenttiin uusi 10 kohta seuraavasti:

*Voimassa oleva laki.**Ehdotus.*

52 §.

Tämän lain mukaan voidaan myöntää lainaa:

8) maatalousirtaimiston hankkimista varten (irtaimistolaina); sekä

9) sähkövirran saantiin oikeuttavien osuus- ja liittymismaksujen suorittamista sekä sähkövirran hankkimista ja jakelua varten tarvittavien laitteiden rakentamista varten (sähköistämislaina).

Perusparannuslainoja voidaan myöntää muitakin tiloja kuin maatiloja varten sekä vesihuoltolainoja ja sähköistämislainoja muillekin yksityisille henkilöille kuin viljelijöille. Tällaiselle henkilölle voidaan myös myöntää tielainaa yhteishankkeena suoritettavaan tientekotyöhön osallistumiseksi silloin, kun hankkeessa osakkaana oleva viljelijä tai viljelijät, joiden osalta samaan hankkeeseen on myönnetty kyseistä lainaa tai 74 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua avustusta, edustavat vähintään puolta hankkeen tieyksiköistä. Vesihuoltolainoja voidaan myöntää myös yhtymille.

53 §.

Perusparannus- ja tielainaa voidaan myöntää enintään 60 ja vesihuoltolainaa enintään 75 prosenttia hyväksytyyn kustannusarvion määrästä.

52 §.

Tämän lain mukaan voidaan myöntää lainaa:

8) maatalousirtaimiston *sekä turvetuotannossa tarvittavien koneiden ja laitteiden* hankkimista varten (irtaimistolaina);

9) sähkövirran saantiin oikeuttavien osuus- ja liittymismaksujen suorittamista sekä sähkövirran hankkimista ja jakelua varten tarvittavien laitteiden rakentamista varten (sähköistämislaina); *sekä*

10) *turvetuotantoon käytettävän maan rai-vaamista, ojittamista ja muuta kuntoonpanoa varten (turvetuotantolaina).*

Perusparannuslainoja voidaan myöntää muitakin tiloja kuin maatiloja varten sekä vesihuoltolainoja, sähköistämislainoja ja *turvetuotantolainoja sekä irtaimistolainoja turvetuotannossa tarvittavien koneiden ja laitteiden hankkimista varten* muillekin yksityisille henkilöille kuin viljelijöille. Tällaiselle henkilölle voidaan myös myöntää tielainaa yhteishankkeena suoritettavaan tientekotyöhön osallistumiseksi silloin, kun hankkeessa osakkaana oleva viljelijä tai viljelijät, joiden osalta samaan hankkeeseen on myönnetty kyseistä lainaa tai 74 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua avustusta, edustavat vähintään puolta hankkeen tieyksiköistä. Vesihuoltolainoja voidaan myöntää myös yhtymille.

53 §.

Perusparannus-, tie- ja *turvetuotantolainaa* voidaan myöntää enintään 60 ja vesihuoltolainaa enintään 75 prosenttia hyväksytyyn kustannusarvion määrästä.

Voimassa oleva laki.

65 §.

Maanosto- ja sisarosuuslainan takaisinmaksuaika on enintään 25 vuotta, rakentamis- ja vesihuoltolainan enintään 20 vuotta, asuntokorkolainan enintään 15 vuotta, perusparannus-, tie- ja sähköistämislainan sekä yhteismetsän osakaskunnalle myönnetyn maanostolainan enintään 10 vuotta ja irtaimistolainan enintään viisi vuotta.

68 §.

Rakennetun asuntotilan hankkimista varten myönnetyn maanosto- ja sisarosuuslainan vuotuinen korko on kuitenkin koko maassa kolme prosenttia. Asunto- ja lisälainan vuotuinen korko on koko maassa niin ikään kolme prosenttia sekä asuntokorkotukilainan ja yhteismetsän osakaskunnalle myönnetyn maanostolainan viisi prosenttia.

Ehdotus.

65 §.

Maanosto- ja sisarosuuslainan takaisinmaksuaika on enintään 25 vuotta, rakentamis- ja vesihuoltolainan enintään 20 vuotta, asuntokorkotukilainan enintään 15 vuotta, perusparannus-, tie-, sähköistämisen- ja turvetuotantolainan sekä yhteismetsän osakaskunnalle myönnetyn maanostolainan enintään 10 vuotta ja irtaimistolainan enintään viisi vuotta.

68 §.

Rakennetun asuntotilan hankkimista varten myönnetyn maanosto- ja sisarosuuslainan vuotuinen korko on kuitenkin koko maassa kolme prosenttia ja turvetuotannossa tarvittavien koneiden tai laitteiden hankkimista varten myönnetyn irtaimistolainan kuusi prosenttia. Asunto- ja lisälainan vuotuinen korko on koko maassa kolme prosenttia, asuntokorkotukilainan ja yhteismetsän osakaskunnalle myönnetyn maanostolainan viisi prosenttia ja turvetuotantolainan kuusi prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1981.

2.

Laki

pellon käytön rajoittamisesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan pellon käytön rajoittamisesta 11 päivänä huhtikuuta 1969 annetun lain (216/69) 3 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 9 päivänä tammikuuta 1970 annetussa laissa (19/70), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki.

3 §.

Riistanhoitoyhdistys tai rekisteröity metsästysyhdistys saa viljelijän suostumuksella käyttää maatilan peltoa riistan ruokintaan tarkoitettuna riistapeltona ja korjata sadon riistan talvirehuksi. Pellon käyttämisestä riistapeltona ei viljelijällä ole oikeutta periä käyttäjältä korvausta.

Ehdotus.

3 §.

Viljelijä saa käyttää maatilan peltoa turvetuotantoon. Riistanhoitoyhdistys tai rekisteröity metsästysyhdistys saa viljelijän suostumuksella käyttää maatilan peltoa riistan ruokintaan tarkoitettuna riistapeltona ja korjata sadon riistan talvirehuksi. Pellon käyttämisestä riistapeltona ei viljelijällä ole oikeutta periä käyttäjältä korvausta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1981.

3.

Laki

maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maataloustuotannon ohjaamisesta 10 päivänä kesäkuuta 1977 annetun lain (446/77) 7 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (909/79), näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki.**Ehdotus.*

7 §.

7 §.

Riistanhoitoyhdistys tai rekisteröity metsästysyhdistys saa tuotannonmuutostilan omistajan suostumuksella käyttää maatilaa peltoa riistan ruokintaan tarkoitettuna riistapeltona ja korjata sadon riistan talvirehuksi. Pellon käyttämisestä riistapeltona ei omistajalla ole oikeutta periä käyttäjältä korvausta.

Tuotannonmuutostilan omistaja saa käyttää tilan peltoa turvetuotantoon. Riistanhoitoyhdistys tai rekisteröity metsästysyhdistys saa tuotannonmuutostilan omistajan suostumuksella käyttää tilan peltoa riistan ruokintaan tarkoitettuna riistapeltona ja korjata sadon riistan talvirehuksi. Pellon käyttämisestä riistapeltona ei viljelijällä ole oikeutta periä käyttäjältä korvausta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1981.

